

Hieronimus in quadam epistola¹, 'Salomon semper in deliciis^a, et ideo forte peccavit'. 803?
 Exhortans nos ad patientiam beatus apostolus ait: 'Iob audistis, et finem Domini vi-^{April. 13.}
 distis'. Et ipse Dominus in evangelio inquit: 'In patientia vestra possidebitis^b animas^{Iac. 5, 11.}
 vestras'. Recurramus ad Christum tota intentione, assiduis precibus, qui est unicum
 5 de omni tribulatione refugium. Sicut psalmista praecipit: 'Iacta in Deum curam^{Ps. 54, 23.}
 tuam, et ipse te enutriet'. Dicamus Deo cum propheta: 'Esto mihi in Deum protec-^{ib. 70, 30.}
 torem et in locum munitum, ut salvum me facias'. Deus est, in cuius manu cor regis,^{Prov. 21, 1.}
 et quocumque voluerit, vertet illud. Qui numquam deserit sperantes in se, qui ait^{Iudith 13, 17.}
 vera promissione et fortissimo solacio: 'Omnis enim, qui petit, accipit, et qui quaerit,^{Matth. 7, 8.}
 10 invenit, et pulsanti aperietur'; et cetera, quae in eodem loco profunde satis de spe
 accipiendae petitionis effectus disputat, et exemplis confirmat.

Ab initio mundi, vel etiam nascentis ecclesiae semper Deo servientes tribu-
 lationibus fatigati sunt. Si legeris in divinis libris saeculi eventum, etiam hoc, quod
 dico, verum probabis: vel exterius famulos Dei apertam pati persecutionem, vel in-
 15 terius in pace ecclesiae clandestinis affici incommodis. Contra haec omnia sola valet
 in Dei nomine patientia, ipso dicente Domino, victore^c mundi huius, ad discipulos
 suos, vel magis ad eorum successores: 'In mundo pressuram habebitis; sed confidite,^{Ioh. 16, 33.}
 ego vici mundum'. Memores esse debemus, quid ipsa veritas temptatoribus suis
 respondit: 'Reddite Caesari, quae Caesaris sunt, et Deo, quae Dei sunt'. Si aposto-^{Matth. 22, 21.}
 20 lico exemplo vivamus, et pauperem agamus vitam in terris, sicut illi fecerunt, saeculi
 servitium iuste abdicamus. Nunc vero saeculi principes habent iustam, ut videtur,
 causam ecclesiam Christi suo servitio opprimere. Dum beatus Paulus apostolus Titum
 dilectum filium suum de singulis ecclesiasticae dignitatis officiis instruit, ait inter
 cetera: 'Ammone illos' quos, nisi christianos? 'principibus et potestatibus subditos esse,^{Tit. 3, 1.}
 25 dicto oboedire, ad omne opus bonum paratos esse'. Et beatus Petrus consentanea,
 utpote eodem spiritu, scripsit dicens: 'Dominis carnalibus oboedite, non tantum bonis^{1. Petr. 2, 18.}
 [et^d modestis], sed etiam discolis'. Si etiam discolis, quanto magis sapientissimo prin-
 cipi et relegione sancta devotissimo, debemus prompta^e voluntate oboedire. Nec hoc
 dico, quod non magis optem te cum tuis discipulis Deo vitam in sancta relegione
 30 quietam ducere atque optimam cum felicissima femina, quae sedens ad pedes Domini^{Luc. 10, 39, 42.}
 audire verba caelestia, elegerat^f partem, quae numquam auferetur. Sed vereor for-
 tassis, si moveatur causa, nec vestram beatitudinem ad desiderata pervenire posse,
 nec gratiam habere imperialem. Ideo sicut superius dixi, sola videtur salubris causa
 Deo totum precibus in angusto situ^g nostri desiderii commendare eventum, ut sua
 35 sancta clementia et pietate^h provideat nobis, quomodo pacifice ad nostram pervenire
 valeamus voluntatem. Si tamen nobis nostra quaerenda est voluntas, eo quod ille,
 id est dominus Iesus, de se ipso dixit: 'Non veni facere voluntatem meam, sed volun-^{Ioh. 6, 38.}
 tatem eius, qui me misit'. Ideo decantare in oratione dominica iubemur: 'Fiat volun-^{Matth. 6, 10.}
 tas tua'. Nam voluntas Dei omne bonum est, quae ut semper in nobis fiat, omni
 40 mentis intentione et omni operum bonorum executione postulandum est.

Haec interim sub festinatione propter occupationem diei festi dictavimus. Utique
 missus beatitudinis vestrae ad nos die sanctissima dominicae cenae venerat, exigens
 a nobis litteras, ne vacuis reverteretur manibus. Plenior Deo miserante respon-
 sionem sperare habetis: sive de consolatione laboris vestri, aut etiam angustiaⁱ mentis,
 45 necnon et de inquisitionibus, quas embolim² habuit ex persona carissimorum nobis
 vestrae caritatis discipulorum.

265. ^a) dilitiis S 1. ^b) possedebitis S 1. ^c) victori S 1. ^d) et modestis om. S 1. ^e) prumpta
 S 1. ^f) elegere S 1. ^g) situs S 1. ^h) pietas S 1. ⁱ) angustiae S 1.

1) *Ad Eustoch. ep. 22 (Opp. I, 122) c. 39*: Solus in deliciis fuit Salomon et forsitan ideo corrui.
 2) *i. e. additamentum.*